

Byla C-188/24

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2024 m. kovo 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. kovo 6 d.

Pareiškėjos:

WebGroup Czech Republic, a. s.

NKL Associates s. r. o.

Atsakovai:

Kultūros ministrė

Ministras Pirmininkas

CONSEIL D'ÉTAT
(Valstybės Taryba)
sprendama

teisminį ginčą

<...>

Bendrovė WEBGROUP CZECH
REPUBLIC ir kt.

<...>

I^o Skundo santrauka, papildomu pareiškimu, dubliku ir trimis naujais pareiškimais, 2022 m. vasario 7 d., gegužės 9 d. ir lapkričio 21 d., 2023 m. rugsėjo 7 d. ir gruodžio 5 d. bei 2024 m. sausio 19 d. įregistruotais *Conseil d'État* teisminių ginčų sekretoriato (Nr. 461193), bendrovė *Webgroup Czech Republic* prašo *Conseil d'État*:

1°) dėl įgaliojimų viršijimo panaikinti *Décret n° 2021-1306 du 7 octobre 2021 relatif aux modalités de mise en œuvre des mesures visant à protéger les mineurs contre l'accès à des sites diffusant un contenu pornographique* (2021 m. spalio 7 d. Dekretas Nr. 2021-1306 dėl priemonių, kuriomis siekiama apsaugoti nepilnamečius nuo prieigos prie pornografinį turinį platinančių svetainių, įgyvendinimo būdų);

2°) <...>

Ji teigia, kad ginčijamas dekretas:

- turi formos trūkumų, nes, kaip ir apie 2020 m. liepos 30 d. įstatymą, kuris yra jo teisinis pagrindas, apie jį nebuvo pranešta Europos Komisijai ir Čekijos Respublikai pagal 2000 m. birželio 8 d. Direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje 3 straipsnį;
- yra ydingas dėl neigiamos nekompetencijos, nes jame nenurodytas techninių priemonių, kurios turi būti taikomos siekiant užkirsti kelią nepilnamečiams naudotis pornografiniu turiniu internete, pobūdis;
- neatitinka Europos Sąjungos teisėje įtvirtintų teisinio saugumo ir proporcingumo principų, 1789 m. Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos 16 straipsnio, Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje garantuojamos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir tos pačios konvencijos 10 straipsnyje garantuojamos saviraiškos laisvės;
- jame nustatant bendro ir abstraktaus pobūdžio priemones, skirtas bendrai apibūdintai atitinkamų informacinės visuomenės paslaugų kategorijai ir vienodai taikomas visiems šios kategorijos paslaugų teikėjams, pažeidžiami 2000 m. birželio 8 d. Direktyvos 2000/31/EB tikslai.

2022 m. rugsėjo 9 d. ir 2024 m. sausio 9 d. įregistruotais dviem atsiliepipimais į skundą Kultūros ministrė prašo jį atmesti. Ji tvirtina, kad bendrovės pareiškėjos nurodyti pagrindai yra nepagrįsti.

Atsiliepime į skundą, įregistruotame 2024 m. sausio 10 d., Ministras Pirmininkas nurodė, kad pritaria Kultūros ministrės pastaboms.

Dviem įstojimo į bylą paaiškinimais, įregistruotais 2022 m. lapkričio 15 d. ir 2023 m. kovo 7 d., asociacijos „Osez le féminisme!“ ir „Le Mouvement du Nid“ prašo atmesti skundą. Jos tvirtina, kad jų įstojimas į bylą yra priimtinas ir kad skunde nurodyti pagrindai yra nepagrįsti.

2023 m. liepos 10 d. ir rugsėjo 20 d. įregistruotais dviem įstojimo į bylą paaiškinimais asociacija „Les effronté-E-S“ prašo atmesti skundą. Ji tvirtina, kad jos įstojimas į bylą yra priimtinas ir kad pareiškėjos nurodyti skundo pagrindai yra nepagrįsti.

2° Skundo santrauka, papildomu pareiškimu, atsiliepimu į skundą ir trimis naujais pareiškimais, 2022 m. vasario 7 d., gegužės 9 d. ir lapkričio 21 d., 2023 m. rugsėjo 7 d. ir gruodžio 5 d. bei 2024 m. sausio 19 d. įregistruotais *Conseil d'État* teisminių ginčų sekretoriatare (Nr. 461195), bendrovė *NKL Associates sro* prašo *Conseil d'État*:

1°) dėl įgaliojimų viršijimo panaikinti 2021 m. spalio 7 d. Dekretą Nr. 2021-1306 dėl priemonių, skirtų apsaugoti nepilnamečius nuo prieigos prie pornografinį turinį platinančių svetainių, įgyvendinimo būdų;

2°) <...>.

Ji teigia, kad ginčijamas dekretas:

- turi formos trūkumų, nes, kaip ir apie 2020 m. liepos 30 d. įstatymą, kuris yra jo teisinis pagrindas, apie jį nebuvo pranešta Europos Komisijai ir Čekijos Respublikai pagal 2000 m. birželio 8 d. Direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisminių aspektų vidaus rinkoje 3 straipsnį;
- yra ydingas dėl neigiamos nekompetencijos, nes jame nenurodomas techninių priemonių, kurios turi būti taikomos siekiant užkirsti kelią nepilnamečiams naudotis pornografiniu turiniu internete, pobūdis;
- neatitinka Europos Sąjungos teisėje įtvirtintų teisinio saugumo ir proporcingumo principų, 1789 m. Žmogaus ir piliečio teisių deklaracijos 16 straipsnio, Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje garantuojamos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir tos pačios konvencijos 10 straipsnyje garantuojamos saviraiškos laisvės;
- jame nustatant bendro ir abstraktaus pobūdžio priemonės, skirtas bendrai apibūdintai atitinkamų informacinės visuomenės paslaugų kategorijai ir vienodai taikomas visiems šios kategorijos paslaugų teikėjams, pažeidžiami 2000 m. birželio 8 d. Direktyvos 2000/31/EB tikslai.

2022 m. rugsėjo 9 d. ir 2024 m. sausio 8 d. įregistruotais dviem atsiliepimais į skundą Kultūros ministrė prašo jį atmesti. Ji tvirtina, kad bendrovės pareiškėjos nurodyti pagrindai yra nepagrįsti.

Atsiliepime į skundą, įregistruotame 2024 m. sausio 10 d., Ministras Pirmininkas nurodė, kad pritaria Kultūros ministrės pastaboms.

Dviem įstojimo į bylą paaiškinimais, įregistruotais 2022 m. lapkričio 15 d. ir 2023 m. kovo 7 d., asociacijos „Osez le féminisme!“ ir „Le Mouvement du Nid“ prašo atmesti skundą. Jos tvirtina, kad jų įstojimas į bylą yra priimtinas ir kad skunde nurodyti pagrindai yra nepagrįsti.

2023 m. liepos 10 d. ir 2023 m. rugsėjo 20 d. įregistruotais dviem įstojimo į bylą paaiškinimais asociacija „Les effronté-E-S“ prašo atmesti skundą. Ji tvirtina, kad jos įstojimas į bylą yra priimtinas ir kad pareiškėjos nurodyti skundo pagrindai yra nepagrįsti.

Atsižvelgusi į kitus bylos dokumentus,

Atsižvelgusi į:

- Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,
- 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB,
- *code pénal* (Baudžiamasis kodeksas),
- <...>;
- 2020 m. liepos 30 d. Įstatymą Nr. 2020-936,
- <...>;

<...>

Atsižvelgdama į tai, kad:

- 1 Siekiant kovoti su didėjančiu pornografinio turinio poveikiu nepilnamečiams ir neigiama įtaka, kurią toks poveikis daro jų psichologinei sąrangai bei smurtui prieš moteris, *loi du 30 juillet 2020 visant à protéger les victimes de violences conjugales* (2020 m. liepos 30 d. įstatymas, kuriuo siekiama apsaugoti nuo artimo partnerio smurto nukentėjusius asmenis), buvo siekiama padidinti Baudžiamojo kodekso 227-24 straipsnio nuostatų veiksmingumą pornografinių svetainių, kuriose nepilnamečiams suteikiama prieiga prie jų turinio, atžvilgiu. Pagal šias nuostatas jau seniai baudžiama „*už gamybą, perdavimą ir platinimą, bet kokiomis priemonėmis ir bet kokiose laikmenose, smurtinio pobūdžio, terorizmą skatinančios ar pornografinės informacijos, taip pat informacijos, darančios didelę žalą žmogaus orumui, arba skatinančios nepilnamečius dalyvauti žaidimuose, keliančiuose jiems fizinę grėsmę, taip pat už prekybą tokia informacija <...>, kai ją gali matyti arba suvokti nepilnametis*“; už šias veikas gresia trejų metų laisvės atėmimo bausmė ir 75 000 EUR bauda.
- 2 Nurodytu tikslu, pirma, 2020 m. liepos 30 d. įstatymo 22 straipsniu į Baudžiamojo kodekso 227-24 straipsnį įtraukta *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) suformuota jurisprudencija, nurodant kad šiame straipsnyje apibūdinta nusikalstama veika konstatuojama „*ir tuo atveju, kai nepilnametis gali susipažinti su pirmoje pastraipoje nurodyta informacija vien dėl to, kad paprasčiausiai pareiškia esąs ne jaunesnis kaip 18 metų*“.
- 3 Antra, šio įstatymo 23 straipsniu buvo nustatyta procedūra, pagal kurią *Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique* (Audiovizualinių ir

skaitmeninių ryšių reguliavimo tarnyba, toliau – *Arcom*) pirmininkas, nustatęs, kad viešosios interneto ryšio paslaugos kūrimo veiklą vykdančio asmuo leidžia nepilnamečiams susipažinti su pornografiniu turiniu, pažeisdamas Baudžiamojo kodekso 227-24 straipsnį, gali nusiųsti šiam asmeniui oficialų įspėjimą, kuriuo jis būtų įpareigotas per penkiolika dienų imtis visų priemonių, kad nepilnamečiams būtų užkirstas kelias susipažinti su inkriminuojamu turiniu. Jei įspėtasis asmuo nevykdo šio įpareigojimo, *Arcom* pirmininkas gali kreiptis į *Tribunal judiciaire de Paris* (Paryžiaus bendrosios kompetencijos teismas) pirmininką, kad šis nurodytų panaikinti priegią prie šios paslaugos ir informacijos apie ją pateikimą paieškos sistemoje ar abonentų knygoje. Įstatymo 23 straipsnyje daroma nuoroda į dekretą, kuriame patikslintos jo taikymo sąlygos. Šiuo pagrindu 2021 m. spalio 7 d. Dekrete dėl priemonių, kuriomis siekiama apsaugoti nepilnamečius nuo priegios prie pornografinį turinį platinančių svetainių, įgyvendinimo būdų buvo patikslinta tvarka, pagal kurią *Arcom* pirmininkas gali įgyvendinti įstatymo 23 straipsnyje numatytą procedūrą.

- 4 Dviem skundais, kuriuos reikia sujungti, kad būtų priimtas vienas sprendimas, bendrovės *Webgroup Czech Republic* ir *NKL Associates sro* prašo panaikinti šį dekretą dėl įgaliojimų viršijimo.

Dėl asociacijų „Osez le féminisme“, „Mouvement du Nid“ ir „Les effronté-E-S“ įstojimo į bylą paaiškinimų:

- 5 Atsižvelgdamos į ginčo dalyką ir pobūdį, asociacijos „Osez le féminisme“, „Mouvement du Nid“ ir „Les effronté-E-S“ savo suinteresuotumą ginčijamo dekreto palikimu galioti grindžia jų įstatuose numatytu dalyku ir jų veikla. Taigi jų įstojimas į bylą yra priimtinas.

Dėl skundo pagrindo, susijusio su nepakankamu ginčijamo dekreto tikslumu:

- 6 <...> [prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas šį pagrindą atmetė]

Dėl pagrindų, susijusių su teisinio saugumo ir proporcingumo, teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir saviraiškos laisvės principais:

- 7 <...> [prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas šiuos pagrindus atmetė]

Dėl rėmimosi 2000 m. birželio 8 d. Direktyva 2000/31/EB:

- 8 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje 1 straipsnyje nustatyta: „1. Šia direktyva siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos funkcionavimo užtikrinant laisvą informacinės visuomenės paslaugų judėjimą tarp valstybių narių. / 2. Šia direktyva derinamos, kiek reikalinga 1 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti, kai kurios nacionalinės nuostatos dėl informacinės visuomenės paslaugų, susijusių su vidaus rinka, paslaugų teikėjų steigimusi, komerciniais pranešimais, elektroninėmis sutartimis,

tarpininkų atsakomybe, elgesio kodeksais, ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka, teisminėmis priemonėmis ir valstybių narių bendradarbiavimu.“

- 9 Šios direktyvos 2 straipsnyje nurodyta: „Šioje direktyvoje šios sąvokos turi tokią reikšmę: <...> „h) koordinuojama sritis“ – tai reikalavimai, nustatyti valstybių narių teisinėse sistemose, kuri[ie] taikom[i] informacinės visuomenės paslaugų teikėjams arba informacinės visuomenės paslaugoms neatsižvelgiant į tai, ar jie yra bendro pobūdžio ar konkrečiai joms skirti; / i) koordinuojama sritis susijusi su reikalavimais, kuriuos paslaugų teikėjas turi įvykdyti: / - pradėdamas verstis informacinės visuomenės paslaugų veikla, pavyzdžiui, reikalavimai dėl kvalifikacijos, leidimo ar pranešimo, / - versdamasis informacinės visuomenės paslaugų veikla, pavyzdžiui, reikalavimai dėl paslaugų teikėjo elgesio, reikalavimai dėl paslaugų kokybės arba turinio, įskaitant tuos, kurie taikomi reklamai ir sutartims, arba reikalavimai dėl paslaugų teikėjo atsakomybės“.
- 10 Tos pačios direktyvos 3 straipsnyje nustatyta: „1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad informacinės visuomenės paslaugas, kurias teikia jos teritorijoje įsisteigęs paslaugų teikėjas, atitiktų toje valstybėje narėje taikomas nacionalines nuostatas, kurios priklauso koordinuojamai sričiai. 2. Valstybės narės negali dėl koordinuojamai sričiai priskiriamų priežasčių riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas iš kitos valstybės narės. <...> 4. Valstybės narės gali imtis priemonių taikyti šio straipsnio 2 dalies išlygas konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, jei įvykdomos tokios sąlygos: / a) priemonės yra: / i) būtinos dėl vienos iš toliau išvardytų priežasčių: / - viešosios politikos, ypač baudžiamųjų nusikaltimų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir persekiojimo už juos baudžiamąja tvarka, įskaitant nepilnamečių apsaugą ir kovą su bet kokių neapykantos skatinimu dėl rasės, lyties, religinių įsitikinimų ir tautybės bei atskirų asmenų žmogiškojo orumo žeminimą, / - visuomenės sveikatos apsaugos, / - visuomenės saugumo, įskaitant valstybės saugumą ir gynybą, / - vartotojų, įskaitant investuotojus, apsaugos; / ii) taikomos konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai, kuri prieštarauja tikslams, nurodytiems i papunktyje, arba kuri kelia itin didelį pavojų, kad šių tikslų nebus paisoma; / iii) proporcingos tiems tikslams; / b) prieš imdamasi šių priemonių ir nepažeisdama teisminių priemonių, įskaitant parengtinį nagrinėjimą ir baudžiamojo tyrimo metu atliktus veiksmus, valstybė narė: / - paprašė šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės imtis priemonių, ir pastaroji tokių priemonių nesiėmė arba jos buvo nepakankamos. / - pranešė Komisijai ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytai valstybei narei apie savo ketinimą imtis tokių priemonių. <...>“.
- 11 Pagal minėtos direktyvos 14 straipsnio 3 dalį, taikomą tuo atveju, kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos saugojimas, „Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią, jis taip pat neturi įtakos valstybių narių galimybei nustatyti procedūras, reglamentuojančias informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.“

- 12 Direktyvos 8 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „Šios direktyvos tikslas – sukurti teisinę bazę, kad būtų užtikrintas laisvas informacinės visuomenės paslaugų judėjimas tarp valstybių narių, bet nederinti pačios baudžiamosios teisės srities“. Jos 45 konstatuojamoji dalis suformuluota taip: „Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybės apribojimai, nustatyti šioje direktyvoje, neturi įtakos galimybei taikyti įvairius draudimus; tokie draudimai konkrečiai gali būti teismų arba administracinių institucijų priimti sprendimai, kuriais reikalaujama nutraukti bet kokius pažeidimus arba užkirsti jiems kelią, įskaitant neteisėtos informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą“. Galiausiai jos 48 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „Ši direktyva iš valstybių narių neatima galimybės reikalauti, kad paslaugų teikėjai, internete pateikiantys paslaugos gavėjų perduotą informaciją, laikytųsi įsipareigojimų, kurių galima pagrįstai tikėtis ir kurie nurodyti nacionalinėje teisėje, su informacija elgtis rūpestingai, tam, kad būtų atskleista tam tikrų rūšių neteisėta veikla ir užkirstas jai kelias.“
- 13 2023 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Google Ireland Limited ir kt. / Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)* (C-376/22) 42–44 punktuose Teisingumo Teismas nurodė, kad „Direktyva 2000/31 grindžiama kontrolės kilmės valstybėje narėje ir tarpusavio pripažinimo principų taikymu, todėl šios direktyvos 2 straipsnio h punkte apibrėžtoje koordinuojamoje srityje informacinės visuomenės paslaugos reglamentuojamos tik toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įsisteigę šių paslaugų teikėjai“, ir iš to padarė išvadas, kad, „pirma, kiekviena valstybė narė, kaip informacinės visuomenės paslaugų kilmės valstybė narė, turi reglamentuoti šias paslaugas ir taip apsaugoti Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 4 dalies a punkto i papunktyje nurodytus bendrojo intereso tikslus“ ir, „antra, pagal abipusio pripažinimo principą kiekviena valstybė narė, kaip informacinės visuomenės paslaugų paskirties valstybė narė, turi neriboti laisvo šių paslaugų judėjimo, reikalaujama laikytis papildomų jos nustatytų pareigų, patenkančių į koordinuojamą sritį“. Dėl šių priežasčių Teisingumo Teismas nusprendė, kad „Direktyvos 2000/31/EB <...> 3 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip: sąvoka „priemonės, taikomos konkrečiai informacinės visuomenės paslaugai“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, neapima bendro ir abstraktaus pobūdžio priemonių, vienodai taikomų visiems bendrai apibūdintos konkrečių informacinės visuomenės paslaugų kategorijos paslaugų teikėjams“.
- 14 Skundus pateikusios bendrovės visų pirma teigia, kad ginčijamo dekreto ir 2020 m. liepos 30 d. įstatymo nuostatomis, kurias jos taip pat ginčija išimties tvarka, pažeidžiami Direktyvos 2000/31/EB tikslai, nes jose nustatyta procedūra, skirta tam, kad administracinė institucija galėtų nurodyti viešosios interneto ryšio paslaugos kūrimo veiklą vykdančiam asmeniui nutraukti nusikalstamą veiką.
- 15 Vis dėlto šiuo klausimu ginčijamomis nuostatomis, kiek jomis reglamentuojama procedūra, kurią taikydama administracinė institucija gali pareikalauti informacinės visuomenės paslaugų teikėjų nutraukti pažeidimą ir kreiptis į teismą, jeigu jos reikalavimas nebūtų įvykdytas, savaimė nenustatoma jokia taisyklė, susijusi su aptariamais pareigos esme. Vadinasi ir šiuo aspektu negali būti teigiama, kad dėl priežasčių, susijusių su Direktyva 2000/31/EB „koordinuojama

sritimi“, ginčijamos nuostatos kelia grėsmę informacinės visuomenės paslaugų judėjimo laisvei, nes ši direktyva, kaip nurodyta 11 ir 12 punktuose, neturi įtakos teismo ar administracinės institucijos galimybei pagal valstybių narių teisės sistemas reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią. Taigi bendrovės pareiškėjos negali pagrįstai teigti, jog ginčijamos nuostatos, kiek jomis reglamentuojama priemonė, kurią taikydama administracinė institucija gali nurodyti paslaugų teikėjui nutraukti pažeidimą, yra neteisėtos, nes jomis pažeidžiami Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio tikslai.

- 16 Vis dėlto, antra, bendrovės pareiškėjos taip pat teigia, kad ginčijamose nuostatose ne tik numatyta procedūra, kurią taikydama administracinė institucija gali įpareigoti paslaugų teikėją nutraukti pažeidimą, bet ir, atsižvelgiant į nagrinėjamos nusikalstamos veikos esmę, patikslintą Baudžiamojo kodekso 227-24 straipsnį papildant 2 punkte nurodyto 2020 m. liepos 30 d. įstatymo nuostatomis, jomis kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įsisteigę paslaugų teikėjai įpareigojami įdiegti technines priemones, kuriomis būtų blokuojama nepilnamečių prieiga prie jų platinamo turinio. Atsižvelgiant į tai, atsakymas į skundo pagrindą, grindžiamą Direktyvos 2000/31/EB tikslų nepaisymu, atsižvelgiant į direktyvos nuostatas, kaip jas išaiškino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 13 punkte nurodytame sprendime, priklauso nuo atsakymų į [rezoliucinėje dalyje suformuluotus] klausimus <...>:

<...> [Klausimai atkartojami rezoliucinėje dalyje]

- 17 Šie klausimai yra lemiami sprendžiant *Conseil d'État* nagrinėjamą ginčą. Dėl jų kyla didelių sunkumų. Taigi, vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu, reikia juos pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui ir sustabdyti skundų nagrinėjimą, kol jis priims sprendimą.

NUSPRENDŽIA:

1 straipsnis: Leisti asociacijoms „Osez le féminisme“, „Le Mouvement du Nid“ ir „Les Effronté-e-s“ įstoti į bylą atsakovų pusėje.

2 straipsnis: Sustabdyti bendrovių *Webgroup Czech Republic et NKL Associates sro* pateiktų skundų nagrinėjimą, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas atsakys į šiuos klausimus:

- a) Ar baudžiamosios teisės nuostatos, visų pirma bendrosios ir abstrakčios nuostatos, pagal kurias tam tikri veiksmai laikomi nusikalstama veika, už kurią gali būti persekiojama, turi būti laikomos patenkančiomis į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB „koordinuojamą sritį“, kai jos gali būti taikomos tiek informacinės visuomenės paslaugų teikėjo, tiek bet kurio kito fizinio ar juridinio asmens veiksams, ar vis dėlto, kadangi šios direktyvos vienintelis tikslas – suderinti tam tikrus šių paslaugų teisinius aspektus, nederinant pačios baudžiamosios teisės srities, ir ja nustatomi tik paslaugoms taikomi reikalavimai, tokios baudžiamosios teisės nuostatos negali būti laikomos reikalavimais, taikomais informacinės visuomenės paslaugų teikimo veiklos

pradėjimui ir jos vykdymui, kurie priskiriami prie šia direktyva „koordinuojamos srities“? Konkrečiai kalbant, ar baudžiamosios teisės nuostatos, skirtos nepilnamečių apsaugai užtikrinti, patenka į šią „koordinuojamą sritį“?

b) Ar reikalavimas, kad internetinių ryšių paslaugų teikėjai įdiegtų priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią nepilnamečių galimybei prieiti prie jų transliuojamo pornografinio turinio, patenka į Direktyva 2000/31/EB, kuria derinami tik tam tikri atitinkamų paslaugų teisiniai aspektai, „koordinuojamą sritį“, kai šis reikalavimas susijęs su informacinės visuomenės paslaugos teikimu, t. y. su paslaugų teikėjo veiksmais, paslaugos kokybe ar turiniu, tačiau jis nesusijęs nei su paslaugų teikėjų įsisteigimu, nei su komerciniais pranešimais, nei su elektroninėmis priemonėmis sudarytomis sutartimis, nei su tarpininkų atsakomybės sistema, nei su elgesio kodeksais, nei su neteisminiu ginčų sprendimu, nei su teisminėmis teisių gynimo priemonėmis ir valstybių narių bendradarbiavimu, taigi su jokia sritimi, reglamentuojama šios direktyvos II skyriaus nuostatomis dėl suderinimo?

c) Jei atsakymas į ankstesnius klausimus būtų teigiamas, kaip suderinti reikalavimus, kylančius iš Direktyvos 2000/31/EB, su reikalavimais, kylančiais iš pagrindinių teisių apsaugos Europos Sąjungoje, visų pirma žmogaus orumo ir geriausių vaiko interesų apsaugos, garantuojamos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1 ir 24 straipsniais bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsniu, kai vien taikant konkrečiai paslaugai skirtas individualias priemones negalima užtikrinti veiksmingos šių teisių apsaugos? Ar egzistuoja bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį valstybės narės, visų pirma skubos atvejais, galėtų imtis priemonių – net jei jos yra bendro pobūdžio ir abstrakčios tam tikros paslaugų teikėjų kategorijos atžvilgiu – reikalingų siekiant apsaugoti nepilnamečius nuo kėsinosi į jų orumą ir neliečiamybę, prireikus Direktyva 2000/31/EB reglamentuojamų paslaugų teikėjų atžvilgiu nukrypstant nuo šioje direktyvoje numatyto principo, kad jų veiklą reguliuoja jų kilmės valstybė?

<...>

[Su procesu susijusi informacija]